

MÅNDAG DEN 5 AUGUSTI

Läsning

4 Mos 11:4b-15

Israels barn började att gråta och sade: »Ack om vi hade kött att äta! Vi kommer ihåg fisken som vi åt för ingenting i Egypten, likaså gurkorna, melonerna, purjolöken, rödlöken och vitlöken. Men nu försmäktar våra själar, ty här finns ingenting. Vi får inget annat se än manna.«

Men mannat liknade korianderfrö och hade samma utseende som bdelliumharts. Folket gick omkring och samlade sådant och malde det därefter på handkvarn eller stötte sönder det i mortel och kokte det sedan i gryta och bakade kakor av det. Och det smakade som fint bakverk med olja. När daggen om natten föll över lägret, föll också mannat där.

Och Mose hörde hur folket i sina särskilda släkter grät, var och en vid ingången till sitt tält. Och Herrens vrede upptändes i hög grad, och Mose själv blev misslynt. Och Mose sade till Herren: »Varför har du gjort så illa mot din tjänare, och varför har jag så litet funnit nåd för dina ögon, att du har lagt på mig bördan av hela detta folk? Är då jag moder eller fader till hela detta folk, eftersom du säger till mig att jag skall bära det i min famn, som spenabarnet bärs av sin vårdare, in i det land som du med ed har lovat åt deras fäder? Varifrån skall jag få kött att ge åt hela detta folk? De gråter ju och vänder sig mot mig och säger: 'Ge oss kött, så att vi får äta.' Jag förmår inte ensam bära hela detta folk, ty det blir mig för tungt. Vill du handla så mot mig, dröp mig hellre då med ens, om jag har funnit nåd för dina ögon, och låt mig slippa detta elände.«

Responsoriepsalm

Ps 81:12-17 (R. 2a)

R. Hög glädjrop till Gud, vår starkhet.

Mitt folk ville inte höra min röst,
Israel var mig inte till viljes.
Då lät jag dem gå i sitt hjärtas hårdhet
de fick handla efter sina egna planer. R.

Ack om mitt folk ville höra mig,
om Israel ville vandra på mina vägar!
Då skulle jag snabbt kuva deras fiender
och vända min hand mot deras förtryckare. R.

Då skulle de som hatar Herren visa honom lydnad,
han skulle underkuva dem för alltid.
Och han skulle bespisa sitt folk med bästa vete,
ja, med honung ur klippan skulle jag mätta dig. R.

Halleluja

Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd,
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium

Matt 14:13–21

Vid den tiden drog sig Jesus undan och for över sjön till en öde trakt för att vara ensam. Men folket i städerna fick reda på det och följde efter honom till fots. När han steg i land, fick han se en stor skara människor, och han fylldes av medlidande med dem och botade dem som var sjuka.

På kvällen kom lärjungarna till honom och sade: »Trakten är öde och det har redan blivit sent. Låt folket gå härifrån, så att de kan köpa sig mat borta i byarna.« Jesus svarade: »De behöver inte gå härifrån. Ge dem något att äta, ni själva.« De sade: »Här har vi inte mer än fem bröd och två fiskar.« – »Lämna dem till mig«, svarade han. Han sade åt folket att slå sig ner i gräset, och han tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och läste tackbönen. Sedan bröt han bröden och gav dem till lärjungarna, och lärjungarna gav dem till folket. Alla åt och blev mätta, och man samlade ihop de överblivna bitarna, tolv fulla korgar. De som hade ätit var omkring fem tusen män, förutom kvinnor och barn.

TISDAG DEN 6 AUGUSTI

KRISTI FÖRKLARING

Fest

Man väljer en av följande läsningar:

Läsning

Dan 7:9–10, 13–14

Jag såg att troner blev framsatta, och en som var gammal satte sig ned. Hans klädnad var snövit, och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron var av eldslågor, och hjulen på den var av flammande eld. En flod av eld strömmade ut från honom.

Tusen gånger tusen var hans tjänare, och tio tusen gånger tio tusen stod där till hans tjänst. Så satte man sig ned till doms, och böcker blev öppnade.

Sedan fick jag, i min syn om natten, se hur en som liknade en människoson kom med himmelens skyar, och han närmade sig den gamle och fördes fram inför honom. Åt denne gavs välde och ära och rike, och alla folk och stammar och språk måste tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde, som inte skall tas ifrån honom, och hans rike skall inte förstöras.

eller:

Läsning

2 Pet 1:16–19

Det var inte några skickligt hopdiktade sagor jag byggde på när jag för er

förkunnade vår herre Jesu Kristi makt och hans ankomst, utan jag hade med egna ögon sett honom i hans majestät. Ty han mottog ära och härlighet från Gud, sin fader, när en röst kom till honom ur denna majestätiska härlighet: »Detta är min älskade son, honom har jag utvalt.« Den rösten hörde jag själv komma från himlen, när jag var med honom på det heliga berget. Nu kan vi ännu mer lita på profetorden. Dem bör ni låta lysa för er som en lampa i ett mörkt rum, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan.

Responsoriepsalm

Ps 97:1-2, 5-6, 9 (R. jfr 1a, 9a)

R. Herren är konung, den Högste över hela jorden.

Herren är nu konung! Må därför jorden fröjda sig,
havsländerna glädja sig,
så många som de är.

Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Ty du, Herre, är den Högste över hela jorden,
du är högt upphöjd över alla gudar. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 664

Halleluja

Matt 17:5c

V. Detta är min älskade Son, han är min utvalde.
Lyssna till honom.

Evangelium

Luk 9:28b-36

Vid den tiden tog Jesus med sig Petrus och Johannes och Jakob och gick upp på berget för att be. Medan han bad förvandlades hans ansikte, och hans kläder blev vita och lysande. Och två män samtalande med honom. Det var Mose och Elia som visade sig i härlighet, och de talade om hans utgång ur världen som han skulle fullborda i Jerusalem. Petrus och de andra hade fallit i djup sömn, men vaknade och såg hans härlighet och de båda männen som stod tillsammans med honom. När dessa skulle lämna honom, sade Petrus till Jesus: »Mästare, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig och en för Mose och en för Elia« — han visste inte vad han sade. Men medan han talade, kom ett moln och sänkte sig över dem, och när de försvann i molnet, blev lärjungarna förskräckta. En röst hördes ur molnet: »Detta är min son, den utvalde.

Lyssna till honom«, och när rösten ljöd stod Jesus där ensam. Lärjungarna teg om vad de hade sett, och vid den tiden berättade de ingenting för någon.

ONSDAG DEN 7 AUGUSTI

Läsning

4 Mos 13:2-3a, 26 - 14:1, 26-30, 34-35

Herren talade till Mose i öknen Paran och sade: »Sänd iväg några män för att bespeja Kanaans land, som jag vill ge åt Israels barn.« Och efter fyrtio dagar vände de tillbaka, sedan de hade bespejat landet. De gick iväg och kom till Mose och Aron och Israels barns hela menighet i öknen Paran, i Kades, och avgav sin berättelse inför dem och hela menigheten och visade dem landets frukt. De berättade för honom och sade: »Vi kom till det land dit du sände oss. Och det flyter i sanning av mjölk och honung, och här är dess frukt. Men folket som bor i landet är starkt, och städerna är väl befästa och mycket stora. Ja, vi såg där också avkomlingar av Anak. Amalekiterna bor i Sydlandet, hetiterna, jebuséerna och amoréerna bor i Bergsbygden, och kananéerna bor vid havet och utmed Jordan.«

Men Kaleb sökte lugna folket, så att de inte skulle knota mot Mose. Han sade: »Låt oss ändå dra ditupp och inta det, ty förvisso skall vi bli det övermäktiga.« Men de män som hade varit däruppe med honom sade: »Vi kan inte dra upp mot detta folk, ty de är för starka för oss.« Och de talade bland Israels barn illa om landet som de hade bespejat. De sade: »Det land som vi har genomvandrat och bespejat är ett land som förtär sina inbyggare, och alla människor som vi såg där var resligt folk. Vi såg också jättarna där, Anaks barn, av jättestammen. Vi tyckte då att vi själva var som gräshoppor, och detsamma tyckte de om oss.«

Då började hela menigheten ropa och skrika, och folket grät den natten. Och Herren talade till Mose och Aron och sade: »Hur länge skall denna onda menighet fortsätta att knota mot mig? Ty jag har hört hur Israels barn knotar mot mig. Säg nu till dem: 'Så sant jag lever, säger Herren, jag skall göra med er som ni själva har sagt inför mig. Här i öknen skall era döda kroppar bli liggande. Så skall det gå med er alla, så många ni är som har blivit inmönstrade, alla som är tjugo år gamla eller mer, eftersom ni har knotat mot mig. Sannerligen, ingen av er skall komma in i det land som jag med upplyft hand har lovat ge er till boning, ingen förutom Kaleb, Jefunnes son, och Josua, Nuns son.

Som ni under fyrtio dagar har bespejat landet, så skall ni under fyrtio år – ett år för varje dag – komma att bära på era missgärningar. Ni skall då erfara vad det är att jag tar min hand ifrån er.' Jag, Herren, talar. Jag skall förvisso göra så med hela denna onda menighet, som har gaddat sig samman mot mig. Här i öknen skall de förgås, här skall de dö.«

Responsoriepsalm

Ps 106:6-7a, 13-14, 21-23 (R. 4a)

R. Tänk på mig, Herre,
du som besöker ditt folk med din nåd
eller: Halleluja.

Vi har syndat som våra fäder,
vi har gjort illa, vi har varit gudlösa.
Våra fäder i Egypten förstod inte dina under. R.

Men de glömde snart hans gärningar,
de väntade inte på vad han hade berett.
De greps av lystnad i öknen
och satte Gud på prov i ödemarken. R.

De glömde Gud, sin frälsare,
som hade gjort så stora ting i Egypten,
så underbara verk i Hams land,
så fruktansvärda gärningar vid Röda havet. R.

Då hotade han att förgöra dem,
men Mose, den man som han hade utvalt,
trädde fram som medlare inför honom
för att avvända hans vrede,
så att den inte skulle fördärva. R.

Halleluja

Luk 7:16

V. En stor profet har uppstått bland oss,
Gud har besökt sitt folk.

Evangelium

Matt 15:21-28

Vid den tiden drog sig Jesus undan till området kring Tyros och Sidon. En kanaaneisk kvinna från dessa trakter mötte honom och ropade: »Herre, Davids son, förbarma dig över mig! Min dotter plågas svårt av en demon.« Han gav henne inget svar. Då gick hans lärjungar fram och bad honom: »Säg åt henne att ge sig i väg, hon går ju bakom oss och ropar.« Han svarade: »Jag har inte blivit sänd till andra än de förlorade fåren av Israels folk.« Men hon kom och föll ner för honom och sade: »Herre, hjälp mig.« Han svarade: »Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.« – »Nej, herre«, sade hon, »men hundarna äter ju smulorna som faller från deras herrars bord.« Då sade Jesus till henne: »Kvinna, din tro är stark, det skall bli som du vill.« Och från den stunden var hennes dotter frisk.

TORSDAG DEN 8 AUGUSTI

Läsning

4 Mos 20:1-13

Israels barn kom in i öknen Sin i den första månaden, och de stannade i Kades. Där dog Mirjam och blev också begravd där. Och menigheten hade inget vatten. Då församlade de sig mot Mose och Aron. Och folket började gräla med Mose och sade: »O att också vi hade fått förgås, när våra bröder förgicks inför Herrens ansikte!

Varför har ni fört Herrens församling in i denna öken, så att vi och vår boskap måste dö här? Och varför har ni fört oss upp ur Egypten och låtit oss komma till denna svåra plats, där varken säd eller fikonträd eller vinträd eller granatträd växer och där inget vatten finns att dricka?» Men Mose och Aron gick bort från församlingen till uppenbarelsetältets ingång och föll ned på sina ansikten. Då visade sig Herrens härlighet för dem.

Och Herren talade till Mose och sade: »Ta staven, och församla menigheten, du med din broder Aron, och tala till klippan inför deras ögon, så skall den ge ifrån sig vatten. Så skaffar du fram vatten åt dem ur klippan och ger menigheten och dess boskap att dricka.« Då tog Mose staven från dess plats inför Herrens ansikte, som han hade befallt honom.

Och Mose och Aron sammankallade församlingen framför klippan. Där sade han till dem: »Hör nu, ni motsträviga. Kan vi väl ur denna klippa skaffa fram vatten åt er?« Och Mose lyfte upp sin hand och slog på klippan med sin stav två gånger. Då kom mycket vatten ut, så att menigheten och dess boskap fick dricka.

Men Herren sade till Mose och Aron: »Eftersom ni inte trodde på mig och inte höll mig helig inför Israels barns ögon, därför skall ni inte få föra denna församling in i det land som jag har gett dem.« Detta var Meribas vatten, där Israels barn tvistade med Herren och där han bevisade sig helig på dem.

Responsoriepsalm

Ps 95:1-2, 6-9 (R. 8)

R. O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan.

Kom, låt oss höja glädjerop till Herren,
jubel till vår frälsnings klippa.
Låt oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse
och höja jubel till honom med lovsång. R.

Kom, låt oss tillbedja och nedfalla,
låt oss knäböja för Herren, vår skapare.
Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han har till sin hjord,
vi är får som står under hans vård. R.

O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan som i Meriba,
såsom på Massas dag i öknen,
där era fäder frestade mig, där de prövade mig,
fastän de hade sett mina verk. R.

Halleluja

Matt 16:18

V. Du är Petrus,
och på den klippan skall jag bygga min kyrka,

och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Evangelium

Matt 16:13–23

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?« De svarade: »Somliga säger Johannes döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« – »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?« Simon Petrus svarade: »Du är Messias, den levande Gudens son.« Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den. Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på jorden skall vara löst i himlen.« Sedan förbjöd han lärjungarna att tala om för någon att han var Messias.

Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att han måste bege sig till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästererna och de skriftlärdarna och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen. Petrus tog honom då avsides och började förebrå honom och sade: »Må Gud bevara dig, Herre. Något sådant skall aldrig hända dig.« Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: »Håll dig på din plats, Satan. Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors.«

FREDAG DEN 9 AUGUSTI

S:TA TERESIA BENEDICTA AV KORSET,
JUNGFRU OCH MARTYR, EUROPAS SKYDDSPATRON

Fest

Läsning

Hos 2:14, 15cd, 19–20

Läsning ur profeten Hosea.

Jag skall locka henne ut i öknen och söka vinna hennes hjärta.
Där skall hon svara mig som i sin ungdom, som när hon drog ut ur Egypten.
Jag skall äkta dig för evigt, jag skall äkta dig i rättfärdighet och rätt, i kärlek och förbarmande.
Jag skall äkta dig i trofasthet, och du skall lära känna Herren.

Responsoriepsalm

Ps 45:11–12, 14–17 (R. jfr Matt 25:6b)

R. Se, Brudgummen kommer, skynda honom till mötes!

Hör, dotter, och ge akt, och vänd hit ditt öra:

Glöm nu ditt folk och din faders hus,
så att konungen får ha sin lust i din skönhet,
ty han är din herre, och för honom skall du falla ned. R.

Idel härlighet är konungadottern i gemaket:
av guldvirkat tyg består hennes dräkt.
I brokigt vävda kläder förs hon till konungen,
jungfrur, hennes väninnor, följer henne,
de leds in till dig. R.

Under glädje och jubel förs de fram,
de tågar in i konungens palats.
Dina söner skall träda i dina fäders ställe,
du skall sätta dem till furstar i överallt världen. R.

Halleluja

V. Hon är den kloka jungfrun som Herren fann vakande,
vid hans ankomst gick hon in med honom till bröllopet.

Evangelium

Matt 25:1-13

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: "Då blir det med himmelriket som när tio unga flickor gick ut med sina facklor för att möta brudgummen. Fem av dem var oförståndiga och fem var kloka. De oförståndiga hade tagit med sig facklorna men inte någon olja till dem. De kloka hade med sig både oljekrukor och facklor. När brudgummen dröjde blev alla dåsiga och föll i sömn. Vid midnatt hördes ett rop: 'Brudgummen är här, kom ut och möt honom!' Då vaknade alla flickorna och gjorde i ordning sina facklor. De oförståndiga sade till de kloka: 'Ge oss av er olja, våra facklor slocknar.' De kloka svarade: 'Den kan aldrig räcka både till oss och till er. Gå i stället och köp hos dem som säljer olja.' Men medan de var borta och köpte kom brudgummen. De som stod färdiga följde med honom in till bröllopfesten, och porten stängdes. Efter en stund kom de andra flickorna och ropade: 'Herre, herre, öppna för oss!' Men han svarade: 'Sannerligen, jag känner er inte.' Håll er därför vakna. Ni vet inte när dagen och timmen är inne.

LÖRDAG DEN 10 AUGUSTI

LAURENTIUS, DIAKON OCH MARTYR

Fest

Läsning

2 Kor 9:6-10

Kom ihåg: den som sår snålt får en snål skörd och den som sår rikligt får en riklig skörd. Var och en skall ge som han har beslutat i sitt hjärta, inte med olust eller av tvång, ty Gud älskar en glad givare. Gud förmår ge er allt gott i överflöd, så att ni alltid har allt vad ni behöver och själva kan ge i överflöd till varje gott ändamål. Det står ju skrivet: *Han strör ut, han ger åt de fattiga, hans rättfärdighet varar i evighet.* Han som ger säd att så och bröd att äta, han skall ge er utsäde och mångdubbla det och låta er rättfärdighet ge god avkastning.

Responsoriepsalm

Ps 112:1–2, 5–9 (R. jfr 5a)

R. Salig är den som är barmhärtig.

Salig den man som fruktar Herren
och har sin stora lust i hans bud.
Hans efterkommande skall bli väldiga på jorden,
de redligas släkte skall bli välsignat. R.

Väl den som är barmhärtig och ger lån,
den som stöder all sin sak på rätt!
Ty han skall aldrig i evighet vackla,
den rättfärdige skall bli ihågkommen för evigt. R.
För ont budskap fruktar han inte,
hans hjärta är frimodigt, det förtröstar på Herren.
Hans hjärta är fast, det fruktar inte,
till dess han får se med lust på sina ovänner. R.

Han utströr, han ger åt de fattiga,
hans rättfärdighet består för evigt,
hans horn skall bli upphöjt med ära. R.

Halleluja

Joh 8:12bc

V. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret
utan ha livets ljus, säger Herren.

Evangelium

Joh 12:24–26

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Sannerligen, jag säger er: om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Men om det dör, ger det rik skörd. Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som här i världen hatar sitt liv, han skall rädda det till ett evigt liv. Om någon vill tjäna mig, skall han följa mig, och där jag är kommer också min tjänare att vara. Om någon tjänar mig, skall Fadern ära honom.«

NITTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 11 AUGUSTI

Första läsningen

Vish 18:6–9

Våra fäder visste i förväg om räddningens natt, för att de i trygg förvisning skulle kunna glädja sig åt den ed de litade på. Vad ditt folk väntade var de rättfärdigas räddning och fiendernas undergång. Ty samma medel som du straffade våra motståndare med använde du också för att kalla oss till dig och ge oss ära. Rättfärdiga fäders fromma söner förrättade offer i hemlighet; de förband sig enhälligt

att följa den gudomliga lag som förpliktar de heliga att dela både faror och framgång lika, och redan nu stämde de upp fädernas lovsånger.

Responsoriepsalm

Ps 33:1, 12, 18–20, 22 (R. jfr 12)

R. Lyckligt det folk som Herren har valt till sin egendom.

Jubla över Herren, ni rättfärdiga!
De redbara skall sjunga hans lov.
Lyckligt det folk som har Herren till Gud,
det folk han valt till sin egendom! R.

Men Herren vakar över dem som fruktar honom,
över dem som hoppas på hans nåd,
han räddar dem från döden
och håller dem vid liv i hungertid. R.

Vi sätter vårt hopp till Herren,
han är vår hjälp och vår sköld.
Herre, låt din nåd vila över oss,
ty vi hoppas på dig. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 630

Andra läsningen

Heb 11:1–2, 8–19

Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se. För sin tro fick fäderna Guds vittnesbörd. I tro lydde Abraham när han blev kallad. Han drog bort till ett land som skulle bli hans, och han drog bort utan att veta vart han skulle komma. I tro slog han sig ner i det utlovade landet som i ett främmande land och bodde i tält liksom Isak och Jakob, som hade fått del i samma löfte. Ty han väntade på den stad med fast grund som Gud själv har planlagt och byggt. I tro fick han kraft att avla en son, fast han, liksom Sara, var överårig. Han litade på den som hade gett löftet. Därför fick han, denne ende man som dessutom var så gott som död, en avkomma talrik som stjärnorna på himlen och de oräkneliga sandkornen på havsstranden. I tro dog alla dessa utan att ha fått vad de hade blivit lovade. De hade bara sett det i fjärran och hälsat det och bekänt sig vara gäster och främlingar på jorden. De som talar så visar att de söker ett hemland. Och om de hade tänkt på det land som de lämnat kunde de ha återvänt dit. Men nu längtade de till ett bättre land, ett i himlen. Därför skäms inte Gud för dem, utan de får kalla honom sin Gud; han har ju grundat en stad åt dem.

I tro bar Abraham fram Isak som offer när han sattes på prov. Sin ende son var han beredd att offra, han som hade tagit emot löfterna och till vilken Gud hade sagt: *Det är Isaks ättlingar som skall föra ditt namn vidare.* Han sade sig att Gud hade makt att till och med uppväcka döda. Från de döda fick han också, bildligt talat, sonen tillbaka.

eller (kortare läsning):

Andra läsningen

Heb 11:1-2, 8-12

Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se. För sin tro fick fäderna Guds vittnesbörd. I tro lydde Abraham när han blev kallad. Han drog bort till ett land som skulle bli hans, och han drog bort utan att veta vart han skulle komma. I tro slog han sig ner i det utlovade landet som i ett främmande land och bodde i tält liksom Isak och Jakob, som hade fått del i samma löfte. Ty han väntade på den stad med fast grund som Gud själv har planlagt och byggt. I tro fick han kraft att avla en son, fast han, liksom Sara, var överårig. Han litade på den som hade gett löftet. Därför fick han, denne ende man som dessutom var så gott som död, en avkomma talrik som stjärnorna på himlen och de oräkneliga sandkornen på havsstranden.

Halleluja

Jfr Matt 24:42a, 44

V. Håll er vakna,
ty ni vet inte när Människosonen kommer.

Evangelium

Luk 12:32-48

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var inte rädd, du lilla hjord, er fader har beslutat att ge er riket. Sälj vad ni äger och ge åt de fattiga. Skaffa er en penningpung som inte slits ut, en outtömlig skatt i himlen, dit ingen tjuv kan nå och där ingen mal förstör. Ty där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara.

Fäst upp era kläder och håll lamporna brinnande. Var som tjänare som väntar på att deras herre skall komma hem från ett bröllop, så att de genast kan öppna när han kommer och bultar på porten. Saliga de tjänarna, eftersom deras herre finner dem vakna när han kommer. Sannerligen, han skall fästa upp sina kläder och låta dem lägga sig till bords och själv gå och passa upp dem. Om han så kommer vid midnatt eller ännu senare – saliga är de tjänarna, när han finner dem beredda. Ni förstår väl att om husägaren visste när tjuven kom, skulle han hindra honom från att bryta sig in i huset. Var beredda, också ni, ty när ni minst väntar det, då kommer Människosonen.«

Petrus frågade: »Herre, gäller din liknelse oss eller alla?« Herren svarade: »Tänk er en trogen och klok förvaltare som av sin herre blir satt att ha hand om tjänstefolket och dela ut maten åt dem i rätt tid. Salig den tjänaren, när hans herre kommer och finner att han gör vad han skall. Sannerligen, han skall låta honom ta hand om allt han äger. Men om den tjänaren tänker: Det dröjer innan min herre kommer, och så börjar slå tjänstefolket och äta och dricka sig full, då skall hans herre komma en dag när han inte väntar honom och vid en tid som han inte vet om och hugga ner honom och låta honom dela lott med de trolösa. Den tjänaren som vet vad hans herre vill men ingenting förbereder och inte handlar efter hans vilja, han skall piskas med många rapp. Men den som av okunnighet gör sådant som förtjänar

prygel, han skall bara piskas med några få rapp. Av den som har fått mycket skall det krävas mycket, och den som har anförtrotts mycket skall få svara för desto mera.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 12:35–40

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Fäst upp era kläder och håll lamporna brinnande. Var som tjänare som väntar på att deras herre skall komma hem från ett bröllop, så att de genast kan öppna när han kommer och bultar på porten. Saliga de tjänarna, eftersom deras herre finner dem vakna när han kommer. Sannerligen, han skall fästa upp sina kläder och låta dem lägga sig till bords och själv gå och passa upp dem. Om han så kommer vid midnatt eller ännu senare – saliga är de tjänarna, när han finner dem beredda. Ni förstår väl att om husägaren visste när tjuven kom, skulle han hindra honom från att bryta sig in i huset. Var beredda, också ni, ty när ni minst väntar det, då kommer Människosonen.«